

Falske profeter – præk. 8.s.e.t:

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Matthæus: Jesus sagde: »Tag jer i agt for de falske profeter, der kommer til jer i fåreklæder, men indeni er glubske ulve. På deres frugter kan I kende dem. Plukker man druer af tjørn eller figner af tidsler? Sådan bærer ethvert godt træ gode frugter, og det dårlige træ dårlige frugter. Et godt træ kan ikke bære dårlige frugter, og et dårligt træ kan ikke bære gode frugter. Ethvert træ, som ikke bærer god frugt, hugges om og kastes i ilden. I kan altså kende dem på deres frugter. Ikke enhver, som siger: Herre, Herre! til mig, skal komme ind i Himmeriget, men kun den, der gør min himmelske faders vilje.«

[Matthæusevangeliet 7,15-21](#)

Amen

Nogle mennesker er så karismatiske og umiddelbart helt overmenneskeligt fantastiske og fyldt med gode egenskaber – at det næsten er for godt til at være sandt!

Og det er det også i nogle tilfælde. Nemlig i de tilfælde, hvor frugterne af sådanne

menneskers handling viser sig ikke at være så velmagende og uplettede, som de så ud til ved første øjekast.

Det kan man f.eks opleve i lukkede religiøse samfund, som er kendetegnet ved, at omverdenen kun har et meget begrænset kendskab til dem, før det hele går i opløsning. I ekstreme tilfælde sker der både overgreb og sågar mord uden at omverdenen bliver klar over, hvad der er på spil.

Et eksempel på sådan en sekt er Knutby Filadelfia. En sekt, der har holdt i et lille svensk samfund. På DR vises en dokumentar om sekten.

Den starter i 1990'erne som en menighed af unge mennesker, som sammen vil finde en højere mening med livet i fællesskab. De er medlemmer af pinsebevægelsen og møder en kvinde, Åsa, der kommer til at forandre deres liv.

Hun har en markant personlighed, og medlemmerne af bevægelsen føler sig "set"

af hende. Og hun bliver med det samme den vigtigste person i sekten.

Da Åsa kommer til Knutby er det for medlemmerne af sekten en bekræftelse på Guds indgriben, fordi man i sekten forventer at møde Herrens tjenerinde. Og denne tjenerinde er i deres både i deres opfattelse og i sin egen opfattelse, Åsa.

Medlemmerne af sekten har modtaget et budskab om, at de skal tage imod hende i deres hjem. "Der kommer til at ske fantastiske ting"!

Og sådan oplever menigheden det også, da Åsa bliver præst for Knutby Filadelfia. Det lykkes hurtigt for hende at vække den slumrende pinsemenighed til live. Og at tiltrække unge fra andre steder i landet. På få år vokser menigheden til den dobbelte størrelse.

Til at starte med har hele dette nye fællesskab af unge et ønske om ikke alene at læse i Bibelen, men at "leve efter Bibelen". Og det ser ud til at gå i opfyldelse med Åsa. Det er så fantastisk, at det

overvælder dem. Det føles som om de ikke behøver at bekymre sig om dagen i morgen. Gud klarer alt. De får penge mad og andre ting – de ved ikke hvorfra – som de har brug for og de behøver ikke bekymre sig om karriere eller job.

Det ser som om, at deres drøm om at leve troen ud i stedet for at koncentrere sig om karriere og prestige bliver virkeliggjort.

Troen bærer så at sige frugt af sig selv i lang tid.

Hele projektet holdes dog oppe af, at Åsa er lederen og den profet, som man har ventet på. Hun siger om sig selv: "Jeg er [en] profet. Jeg profeterer det han [Gud] befaler mig at gøre. Jeg ved, at det er ham. Jeg tvivler ikke. Jeg lover at jeg kunne dø [hvis det jeg siger er forkert]. Så sikker er jeg på, at det er ham.

Ved at fremstille sig selv som en profet og på denne måde opfylde sektens vision, har Åsa magt over den sekt, som hun er leder af. En profet er jo styret af Gud og tager ikke fejl. Men Åsa vil have mere magt. Og

det får hun gennem en ceremoni, som går ud på, at Åsa sætter en ring på fingeren samtidigt med, at hun erklærer troskab mod Gud og udnævner sig selv til Himlens dronning. Nu skal hun giftes med Jesus og er udvalgt.

Begrebet: "Kristi brud" kommer fra Højsangen i Det Gamle Testamente. Det er en beskrivelse af kærligheden mellem Gud og mennesket, der sammenlignes med forholdet mellem en mand og en kvinde. Kristi brud bliver som regel tolket som den kristne menighed. Ved at udnævne sig selv til Himlens dronning får Åsa uindskrænket magt!

Der er ikke plads til skepsis – for Åsa har jo sine budskaber direkte fra Gud! Der er kun to muligheder: at indordne sig eller flytte!

Og herfra starter det, som senere skal udvikle sig til overgreb, vold – og mord!

Det varer desværre lang tid, før det går op for denne sekt, hvor forfærdelige forholdene er. Når Åsa gør sig til talerør for Gud, er alt det, der kommer ud af hendes mund –

guddommeligt. Og derfor umuligt at kritisere og gøre noget ved.

Men der går virkelig nogle bibelske budskaber tabt undervejs.

Hvor er næstekærligheden?

Hvor er de gode frugter – for de har vist ikke meget med frygt, udstødelse og overgreb at gøre?!

At være Herrens tjenerinde – at være Kristi brud – burde være at tjene sin næste – for derved at tjene Gud!

Ikke at herske over sin næste og lade sig tjene og opvarte!

Ikke at hjernevaske sin næste til at adlyde ordrer, som i værste tilfælde går ud på at slå et andet menneske ihjel!

Ikke at udsætte sin næste for vold!

...

For at føje spot til skade, så kan jeg ikke lade være med at nævne, at det i torsdags var 10 år siden, Anders Behring Breivik

dræbte 69 unge mennesker, der var på sommerlejr på øen Utøya i Norge.

Det var den grusomste handling man kan tænke sig. Breivik optrådte som en falsk profet klædt ud som politiet, hvilket betød at flere af de unge styrede hen imod ham for at få hjælp, da det gik op for dem, at noget var helt galt. Og det var præcis, hvad han ville opnå. For så kunne han få ram på endnu flere.

Det er en frygtelig dag at mindes, men Norges reaktion på denne forfærdelige terrorhandling var, at vise et sammenhold, og vise sig som et land, der ikke ville styres af frygt, men derimod af håb! Man stod sammen til mindehøjtideligheden.

Jeg tænker at sammenhold og næstekærlighed er de vigtigste våben imod magt, vold, overgreb og isolation.

I forbindelse med mindehøjtideligheden er der blevet sagt: "Frygt ikke den, der gør dig ondt, men den, der gør dig ond!"

Og for endnu en gang at citere den tidligere ærkebiskop Desmond Tutu fra Sydafrika:

"Gud elsker os mennesker, men han elsker ikke alle vores handlinger!"

Der er håb. Håbet og næstekærligheden skal vi give til hinanden og leve på.

Amen